

PÉLDABESZÉD A „NAGYFIGYELMEZTETÉSRŐL”

Mai nyelven

„Hasonlít a „Nagyfigyelmeztetés” egy különleges folyamathoz.

Képzeljétek el, hogy egy kémiai laboratóriumban vagytok, ahol ti magatok vagytok a kutatást végző orvos vagy vegyész. Ti helyettesítetek Engem. A különbség annyi köztetek és Köztem, hogy ti teremtett lényként csak kísérletezhetnétek – ha megengedném –, Én pedig Teremtőként: MEGVALÓSÍTOK! Amennyiben együttműködésünk nem megfelelő, akkor egyéni kutatásaitokban ti csak elképzelitek, hogy mit szeretnétek végeredményként kapni, Én pedig minden esetben TUDOM, HOGY MINEK KELL KIJÖNNIE, ÉS EHHEZ A VÁRT EREDMÉNYHEZ IGAZÍTOM MINDEN LEHETŐSÉGETEKET.

De most a folyamat a lényeg, arra figyeljünk.

Annál is inkább kell erősen figyelni, mert a munkában nem csak a kutató, hanem – érzelmeitek és gondolataitok által – a folyadék is ti magatok vagytok, amivel dolgoztok! Ez lényeges!

1. Szóval ott álltok a munkaasztal előtt, és két nagyobb kémcső vagy lombik van a kezetekben. Az egyikben erős piros, haragos-vörös folyadék van, a másikban tiszta mélykék.

A mélykék folyadékból átöntötök valamennyit a piszkos-vörösbe.

2. A két szín éles kontúrral mutatja magát az edényben. Erre összerázzátok. A különálló színek elkeverednek, és a keveredés folytán bizonytalan, haragos lilás szín keletkezik, nem szép. Ezért újabb rázás közben „tiszta-kék” folyadékot adtok a keverékhez. Eredményként immár lehetetlen lesz a vöröset és a kéket külön-külön érzékelni az összeöntött folyadékban, ugyanis az eredmény „mélylila” színű lesz, és már sokkal szebb, mint először, de még mindig nem átlátszó.

3. Egy állványra helyezve az edényt olyan erős fényhatásnak tesztetik ki, mint egy felvillanó vaku fénye. A Fény hatására részecskék válnak ki a folyadékból, és leülnek a lombik aljára. A folyadék tisztábbá, kicsit világosabbá is válik a művelettől.

4. Újabb „rázás” következik. Az alulra ült szemcsék újból felkavarodnak, de nem bírják magukat „fent” tartani, ezért ismét megindulnak az edény alja felé, de most a felsőbb rétegekből az apróbb szennyezettségeket is magukkal viszik. Tehát a megnövekedett „piszok-szemcsék” darabosabban, mint az előbb, de nehézségi erejük folytán ismét csak leülnek az edény aljára. Türelmesen vártok, amíg a folyamat befejeződik. Közben a mély, piszkos lila szín középszínűre váltott, és sokat tisztult.

5. Két-három percig tartó, erős, minden eddiginél százszorososan erősebb, eddig még soha nem tapasztalt, különös *Kegyelmi Fényhatásnak* tesztetik ki a folyadékot, miközben a Fényforrás előtt is megrázzátok, immár utoljára a keveréket tartalmazó lombikot.

6. Végül nyugalomba helyezitek az edényt.

Ez az utolsó művelet mindent megvilágított, és mindent megtisztított. A szennyezettség végleg leül, a valamikor piszkos, sötétlila folyadék csak „alul” marad a régi. Felül szép tiszta ibolyaszínné, fehérbe hajló, áttetsző lilává válik. Olyanná, mintha a „Szűzanya-kéket” vegyíténék a Szeretet tiszta rózsaszín színével...

Ezzel a munka első fele véget ért, a második fázis már más műveleteket takar.

A „bepillantás laboratóriumi aijtáját” bezárjuk most.

A megfejtéshez elárulom, hogy a tiszta kék szín, amit az elején a haragos-vöröshöz kellett keverni, „Igaz Munkásaimat” jelenti.

A folyamat végén átmeneti nyugalom és csend következik – *mintegy 7. fázisként* – mielőtt a folytatás elindulna.

Ebben a *Csendben mindenki(!)* körülnézhet és „beazonosíthatja önmagát”, hogy ő hová is tartozik. ... És ha nem tetszik a hely, ahol lelkileg eddig élt, vagy ahol éppen most tartózkodik, *egy villámgyors elhatározással* és őszinte bocsánatkéréssel még ő is vállalhat munkát „szőlőmben”...

Mások lelke Bennem végleg Békére lel, és örömmel megpihen Szent Szívemen, bár egy részükre (a legbátrabb munkásaimra és az újonnan megtérőkre) még további földi feladatok várnak...

De addig is: Tevékeny, Irgalmas Szeretetem árasztom folyamatosan a világra, és forrón kívánom, hogy észrevegyétek és szeretettel reagáljatok rá!...”

Jézus, a Szeretet és Béke Királya